Vártalak...

Erdélyi táj,

Olyan gyönyörű,

Hogy szinte fáj!

Mohos fatönk,

Sudár fenyők,

Sebes patak,

Virág-erdők.

Zöld moha

A lábam alatt,

Nézd amott egy

Mókus szalad!

Lerúgom cipőm,

Mint csikó szaladok,

Itt, e drága helyen

Végre szabad vagyok!

Szín, illat, napsütés

Tücsökzene körben,

A patakban látom

Magam, mint tükörben.

Madarak dalolnak,

Énekelek velük,

Iszom a "nyári bort",

Ezt az édes nedüt.

A széllel táncolok,

Hajamban koszorú,

Tudom, te is eljössz,

Hogy lennék szomorú?!

Meglestél, tudom jól,

Ne próbáld tagadni,

Árnyas bokrok mélyén

Jót tudtál kacagni!

Hopp, előugrottál,

Nevetett a szemed,

Megláthattam benne

A földet, s az eget.

Mint egy bolond manó

Csak felkaptál végre,

"Itt vagyok, itt vagyok,

Erdélynek Tündére!"

Gere Nóra, 2011